

Visca la Banda

Lorena Vaquer i Navarro. Fotos: Carlos i Boira.

Sempre m'ha cridat l'atenció el món de la faràndula, l'espectacle i com no el pujar als escenaris. Recorde de xicoteta lo feliç que era amb una cullera de fusta a la mà damunt d'una cadira i cantant o imitant a qualsevol artista.

Si feu un poquet de memòria recordareu com Sebastià i jo hem gaudit durant 3 anys fent la presentació en la revetlla estiuenca d'abans de festes de les dames i regines, i no era una cosa que férem perquè algú ho tenia que fer, no, ho feiem perquè ens agradava i ens omplia de satisfacció el col·laborar d'aquesta manera a més a més tot lo bé que ens ho passàvem.

Aleshores no vam dubtar ni miqueta ni gens quant la junta de Joves ens va proposar el col·laborar amb ells per fer unes coreografies sorpresa per la nit del concert de bandes organitzat dins les festes.

Malauradament no puc dir molta cosa d'aquest meravellós món de la música i en concret de la Banda del poble perquè el desconec, però sí puc apuntar l'intel·ligència musical i bon oït del nostre Mestre César Torlà. Em va sorprendre aquella vesprada del 13 d'a-

gost, quant vam quedar per assajar, com amb tot el conjunt d'instruments que componen el grup diferenciava perfectament la nota que sense voler algun instrument sonava fora del seu lloc i que César corregia perfectament.

Ja traslladats a la nit, després d'haver fet uns passets amb les melodies a interpretar, vam fer un mosset a la Fonda i vam anar a la pista on, mentre el concert de la Banda Borriana i la Covarxina emocionaven als espectadors, que entre aplaudiments i somriures els

transmetien les peces que tocaven, nosaltres ens vestíem, pentinàvem i maquillàvem com l'ocasió ho mereixia.

Tal vegada tanta sorpresa era la que tenien preparada els dos mestres de música que la gent, quant va vore les actuacions no sabien ni com respondre, però ràpidament van reaccionar i van seguir amb els aplaudiments i alçant-se dels seus seients felicitaren a tothom que s'apropava.

Com deia abans, després del concert que van oferir la Banda de Borriana i la del Poble va vindre la guinda del pastís. Les dues Bandes juntes van interpretar un mix del conegut grup Suec ABBA que, damunt l'escenari, Óscar, Maitè, Vanessa i Mariano van ballar amb unes coreografies que havien assajat uns moments abans. Jo des dels camerins no apreciava massa bé els passets que representaven però amb molta ver-

gonya i al mateix temps il·lusió Óscar guiava als seus companys d'escenari per a que l'actuació fóra el més espectacular possible.

Seguidament sonava el vals de la pel·lícula "LA BELLA Y LA BESTIA" i com al vídeo de la mateixa, Katia, Sebastià, Felip i jo ho vam representar. Deixeu que us explique un poc l'argument per aclarir el numeret que vam realitzar: primerament eixia jo (Bella 1) passejant, al ratet eixia Felip (Bèstia) que la seua bellea m' enamorava i amb una atracció especial tal que l'invitava a ballar; mentre la música pujava i accelerava el ball va ser quan Katia (Bella 2) i Sebastià (Bèstia convertit en Príncep) van continuar el ball, aleshores a la Bella 1 i a la Bestia només els quedava admirar el final del ball després de la meravellosa transformació.

Després de tot açó, més aplaudiments i més cares emocionades; i és quan va aparèixer a la pista un deportiu 124 matrícula de Pontevedra, conduït pels 4 fantàstics "BLUES BROTHERS": Joan, César, Héctor i Tico que, al so de les Bandes, van ballar i interpretar com a professionals la peça que els corresponia.

Ja acabant, divertit va ser el moment que ballant el nostre Ball del Pla, els protagonistes de les actuacions van invitar als covarxins a ballar-lo amb ells.

Només em queda felicitar a la Banda musical Borriana i a la Covarxina i en especial als seus Mestres, agrair-los l'oportunitat de participar i que

¡VISCA LA BANDA!

